

[Kalmæs]

kan få helt uoverskuelige konsekvenser for Danmark. Det stemmer i øvrigt med de udtalelser, som er fremsat af tidligere miljøminister Ivar Nørgaard om, at værket er fejlplaceret; også tidligere statsminister Tage Erlander har sagt, at man ikke ville placere et værk på det sted, hvis man vidste det, man ved i dag.

Men vi er uenige på et andet punkt, nemlig at vi ikke ved nok til at kræve Barsebäck lukket. Det siger regeringen at vi ikke gør. Vi ved nemlig i dag – og derfor mener vi, at vi ved nok – at Barsebäck kun ligger 20 km fra København, og at man i den rapport, der er kommet fra det svenske statens strålebeskyttelsesinstitut, og som hedder »Effektivare Beredskap«, siger, at der kan ske meget store udslip af radioaktive stoffer. Dermed kan man risikere akutte stråleskader – man taler altså ikke bare om kræftdødsfald om nogle år, men om akutte stråleskader – hvis mennesker bliver mere end 24 timer i et område, som er blevet stærkt radioaktivt forurenede, og denne stærke radioaktive forurening kan ske i en afstand på 40–80 km fra reaktoren.

Jeg må så spørge miljøministeren: hvad er det, man mere vil vide? Er det ikke tilstrækkeligt? Det betyder jo, at vi i et uheldigt tilfælde skal evakuere alle københavnere inden for 24 timer, og vi har et oplæg til beredskabsplan, som klart viser, at det ikke kan lade sig gøre. Ja men hvad er det, vi mangler at vide? Jeg vil gerne bede miljøministeren om at svare på det.

I rapporten »Effektivare Beredskap« står der for øvrigt, at strålebeskyttelsesinstitutionen, som både er verdenskendt og også kender verden, alligevel ikke kender til nogen tilgængelige metoder til en omfattende rengøring af store kontaminerede, dvs. radioaktivt forurenede, områder. Der kendes altså ikke metoder til rengøring af store landområder, som er langtidforurenede, og derfor kan København blive ubeboelig i årtier. Hvad er det, miljøministeren vil vide mere?

Nu ved vi også, hvad vi ikke vidste så meget om i januar – det ved vi fra gårdsdagens kronik i Politiken – at Barsebäck ligger i et forkastningsområde eller jordskælvsområde, hvor der er sket forskydninger i jordlagene på mellem 4 og 20 m inden for de sidste 15.000 år. Der har været tale om 11 spring på op til adskillige meter inden for de sidste 3.000 år, og der har været 5 mærkbare jord-

skælv i de sidste 50 år og et ret kraftigt jordskælv i Barsebäck's umiddelbare nærhed i 1930. Det betyder, at Barsebäck's placering er uforenelig med amerikanske sikkerhedsregulativer.

Indtil i dag er 5 amerikanske atomkraftværker blevet lukket midlertidigt, alene på grund af geologiske forhold, der er mindre alvorlige end forholdene ved Barsebäck. Det er det, der står i den kronik i Politiken fra i går, og jeg vil da spørge miljøministeren, om han vil bede svenskerne om at lukke værket midlertidigt, hvis han synes, han ikke ved nok. F.eks. kunne det være rart at vide, hvor stærke jordskælv værket kan holde til, hvis miljøministeren mener, at han ikke ved nok om de geologiske forhold.

Den tredje konklusion fra regeringen i Barsebäckdebatten i januar i år kan vi slet ikke acceptere. Det er nemlig den, at man kan beregne sandsynligheden for et virkelig alvorligt uheld og beregne, at den er mindre end 1:50.000 pr. reaktor pr. år.

Vi forkaster simpelt hen de beregninger, fordi sådanne beregninger kun kan tage hensyn til det, man ved, og til det, man kan forestille sig. Men hvad med det uforudselige, hvordan får man det med? Det er jo faktisk altid det, som giver ulykkerne. Hvis man kunne forudse det, der giver ulykkerne, forhindre man dem jo netop, så jeg vil spørge miljøministeren: hvad mener man sandsynligheden er for det uforudselige? For det må indgå i de beregninger, som man hænger sin hat op på, og det er faktisk det, man gør, når man siger, at man godt kan køre videre, indtil man ved noget mere.

Det er for øvrigt noget i modstrid med rapporten »Säker kärnkraft«, som på side 176 siger:

»Bl.a. tilsynsmyndigheder som NRC og SKI mener dog, at tallene ikke bør udnyttes som argument ved politiske beslutninger.« De er altså så usikre, at man ikke kan basere beslutninger på deres talstørrelser.

Vil man endelig se på tal for sandsynligheder, var der måske mere mening i, at miljøministeren så på risikoen for jordskælv i den jordskælvszone, som Barsebäck ligger i. Med 11 jordskorpebevægelser på op til flere meter i de sidste 3.000 år drejer det sig altså om ét for hver 300 år, og dermed er der altså en 10 pct.s chance for et jordskælv, mens Barsebäck er i drift, hvis det ellers får lov til at